

Tekstjes voor rouwprentjes 1 t.e.m. 100 (2020)

Gelieve niets te noteren of aan te duiden in dit bundeltje a.u.b.

De tekstjes vindt u ook
op onze website: www.verbistc.be

1

Zwaar is het verlies van deze ingoede **man/vrouw**.
Door arbeid heeft **hij/zij zijn/haar** leven
waardig gemaakt.
Goedheid en nederigheid straalden van
hem/haar uit en maakten **hem/haar** door éénieder bemind.
Met deze schone herinneringen zal **hij/zij**
steeds in ons hart blijven voortleven.

2

Lieve kinderen en kleinkinderen,
gij weet met hoeveel belangstelling
ik jullie altijd heb gevolgd.
Jullie waren zo goed voor mij.
Ik dank jullie voor alles.
Tot weerziens.

3

Hij was een goedaardig man.
Ieder die hem gekend en benaderd
heeft, voelde hoe hij leefde om goed te
doen daar waar het nodig was.
Met deze mooie herinneringen zal hij
altijd blijven verder leven.

Als ik ooit doodga
begraaf me dan niet
verstik me niet onder een zware steen.
Laat me de kans om vrij te zijn en
te gaan over de grenzen van de dood
mee met de wind en met
de vogels die ik bewonderde tijdens
mijn leven.

Als ik ooit doodga
verstik me dan niet in tranen
maar schep een herinnering aan mij
niet op mijn graf
maar in je eigen levenssfeer,
daar waar je gelukkig bent.

Met werklust en dienstbaarheid
heeft hij zijn leven waardig gemaakt.
Goedheid en nederigheid straalden
van hem uit en maakten hem door
éénieder bemind.
Dienstvaardig voor zijn vrienden en bekenden.
Voor zijn echtgenote en kinderen was
hij een liefdevolle man.
Met deze schone herinneringen zal hij
steeds in ons hart blijven voortleven.

Afscheid nemen
is verwijlen
bij een brok leven
en stilstaan
op de pieken
van pijn en vreugd.
Afscheid nemen
is met zachte vingers
wat voorbij is
dichtdoen.
Afscheid nemen
is met dankbare handen
weemoedig meedragen
al wat waard is
om niet te vergeten.

Ga nooit heen zonder te groeten
ga nooit heen zonder een zoen.
Wie het noodlot zal ontmoeten
kan het morgen niet meer doen.
Ga nooit weg zonder te praten
dat doet soms een hart zo'n pijn.
Wat je 's morgens hebt verlaten
kan er 's avonds niet meer zijn.

Lieve kinderen en kleinkinderen,
samen hebben we vele jaren lief en
leed gedeeld.
'k Weet het, de scheiding valt jullie
zwaar. Onze liefde wordt echter door
de dood niet verbroken.
Onze zielen moeten thans in nog
schonere eenheid samengroeien.
Lieve kinderen en kleinkinderen,
ik dank jullie voor alles, voor de liefde
die we samen mochten beleven.

De laatste noot, hij is geblazen.
Het concert is jammerlijk voorbij.
Maar het blijft me steeds verbazen,
want de mooiste solo speelde jij.

Vader/Moeder wij danken U voor alles wat gij
voor ons gedaan hebt.
Nu wij U moeten missen zullen wij pas
ten volle beseffen wat gij voor ons,
uw kinderen betekend hebt.
Samen zullen wij uw laatste wil, de
zorg voor **moeder/vader** op onze schouders nemen.
Wij danken U voor uw opofferende
liefde en blijven deze als herinnering in
ons hart bewaren.

11

De bomen komen uit de grond
en uit hun stam de twijgen.
En iedereen vindt het heel gewoon
dat zij weer bladeren krijgen.
We zien ze vallen naar de grond
en dan opnieuw weer groeien.
Zo heeft de aarde ons geleerd,
dat al wat sterft, zal bloeien.

12

Wij zeggen U dank Heer, voor deze
man/vrouw die ons zo dierbaar was
en die Gij tot U geroepen hebt.
Dank voor de vriendschap die **hij/zij**
over ons heeft mogen uitstralen.
Dank voor de vrede die **hij/zij**
heeft overgebracht.

13

Na een levenslange strijd,
eindelijk innerlijke rust.
Voorgoed uit het oog,
maar eeuwig in ons hart.

14

Lieve vader,
je was een goede vader
en een lieve bompa.
Nooit was iets te veel om ons te helpen.
Je hebt ons gelukkig gemaakt,
ook al stond je er alleen voor.
Dank U!

Lieve **echtgenote/echtgenoot**,
kinderen, kleinkinderen en
achterkleinkinderen, graag had ik
nog bij jullie willen blijven, doch de
Heer heeft er anders over beschikt.
Ik dank jullie voor alles wat ge voor mij
hebt gedaan.
Tot weerziens bij de Heer.

Je leven lang
heb je gestreden.
Je hebt je hoofd
zacht neergelegd
en je ogen gesloten.
Je hebt de rust gevonden
waar je jarenlang
naar zocht.
Ugo Verbeke

We vinden zo moeilijk de woorden
om uit te drukken wat in ons leeft aan
liefde, wanhoop, dankbaarheid en verdriet.
In vele goede dingen heb jij ons
laten delen. Daarom voelen we ons
nu zo klein en machteloos.
Rust in vrede **moeder/vader**.
Wij vergeten je nooit.

18

In en door de mensen die je van
nabij hebben mogen kennen zal je
altijd in deze wereld verder leven.
Moge God die over jou heeft gewaakt
je nu ontvangen in zijn huis.
Want jouw taak in dit leven is volbracht.

19

Al hield je nog zoveel van het leven,
je had het niet in eigen hand.
Ongevraagd moest je het verlaten
en wij staan machteloos aan de kant.

20

Heer,
wij danken U voor **haar/zijn** liefde,
vriendschap, wilskracht en levensdurf.
Wij bidden U,
geef ons de moed
haar/zijn opname in
Uw vreugde te aanvaarden.

21

Hij was een eenvoudig en hardwerkend
mens. Voor zijn vrouw,
kinderen en kleinkinderen een
liefdevolle man, vader en grootvader.
Dienstvaardig voor zijn vrienden en bekenden.
Ondanks zijn ziekte, had hij een
onuitputtelijke wilskracht en was hij
een man met een jeugdige levensfilosofie.
Rust in vrede mijn lieve man,
vader en grootvader.
Wij vergeten je niet.

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde,
het water gaat er anders dan voorheen.
De stroom van een rivier hou je niet tegen,
het water vindt er steeds een weg omheen.

Misschien eens, gevuld door sneeuw en regen,
neemt de rivier mijn kiezel met zich mee.
Om hem dan glad en rond gesleten,
te laten rusten in de luwte van de zee.

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde,
nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten.
Ik leverde bewijs van mijn bestaan.
Omdat, door het verleggen van die ene steen,
de stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan.
Bram Vermeulen

Ik wil nog even...

Ik wil de dag van morgen nog even laten wachten.
Ik wil nog even luisteren naar jouw stilte.
Ik wil nog even vasthouden wat is geweest,
denken aan vroeger, weten dat jij niet weg bent,
dat jij niet ophoudt,
dat jij hier blijft en onmogelijk verdwijnen kan.
Dat jij nu vrede hebt, dat jij nu vrij bent,
zonder pijn en zonder zorgen.
Ik weet dat morgen niet zal zijn
zoals ik 't vroeger had bedacht,
dat ik je zo ontzettend veel zal missen.
Maar ik zeg dank voor alles wat je voor ons was,
gek dat ik dat nu gemakkelijker zeg dan ooit tevoren.
Ik mis je... en daarom
wil ik de dag van morgen nog even laten wachten.

24

Afscheid nemen,
is met bevende handen
weemoedig meedragen
al wat dierbaar is
om nooit te vergeten.
Afscheid nemen,
is het moeilijkste in het leven,
men leert het nooit.

25

Alles wat mooi is
is een vreugde die blijft

26

Afscheid nemen doet zo'n pijn
Afscheid nemen doet zo'n zeer
Om je blikken zonder woorden
Om je warmte van weleer
Om je ogen
Om je handen
Om je glimlach keer op keer
Om de dagen
Om de uren
Om eergisteren nog zeer teer
Om dit alles en nog veel meer
is vandaag nog slechts teer zeer
M. Hugaert

27

Als tranen een trap konden bouwen
en mijn verdriet een brug,
dan klom ik hoog genoeg waar je bent
en bracht ik je mee terug.

Goedheid,
bezorgdheid, bescheidenheid:
in deze drie woorden, moeder,
staat voor mij
uw onvergetelijk beeld gebeiteld.

Dank U Heer,
voor haar zorgende liefde,
voor haar sterk geloof,
voor haar zachte eenvoud.
Nu dit schone leven ten einde liep,
bidden wij U, Heer:
neem haar op in Uw
onvergankelijk licht.

God,
dikwijls zien wij ons voor vraagtekens
geplaatst in het leven.
Wij begrijpen niet alles wat er rondom ons gebeurt.
Toch willen wij geloven dat U het goed met ons meent.
Daarom durven wij tastend en zoekend
uitspreken: "Uw wil geschiede".
Geef moed en kracht in uren van nood en pijn.

Gelijk Hij is verrezen, zullen wij allen
eens opstaan naar de hemel waar geen
traan, geen lijden, geen strijd meer is en
waar wij voor altijd zullen verenigd zijn
met de Vader en met allen die wij bemind hebben.
Deze gedachte van ons heilig geloof
moet ons troosten in deze pijnlijke uren.

Liefste **moeke/vake en moemoe/vava**,
je aanwezigheid gaf ons telkens
een blij en zacht gevoel.
Je was nooit uit onze gedachten,
veilig droegen we je overal mee,
diep in ons hart.
Nu we elkaar verlaten, voel ik de pijn
van heel ver weg van jou te zijn.
Heer, breng **haar/hem** nu thuis in de vreugde
van Uw nabij zijn en geef ons de
kracht om dichter naar elkaar te
leven tot wij ook U
mogen ontmoeten.
Rust zacht.

De kern van alle dingen is stil en eindeloos.
Ons lied is kort en broos.

Zij was een eenvoudige vrouw. Haar familie,
vrienden en bekenden waardeerden haar enorm.
Vriendelijk en voorkomend wist zij het
hart te winnen van ieder die met haar in aanraking kwam.
Wij zullen haar gedenken als een voorbeeld vol
toewijding en liefde.

Wij danken U Heer God,
voor haar die ons zo nabij en zo
dierbaar was,
en die nu plotseling is
weggefallen uit onze wereld.
Wij danken U voor alle vriendschap
die van haar is uitgegaan,
en voor de vrede die zij heeft gebracht.

In stille eenvoud was zij een voorbeeld
van toewijding als echtgenote en moeder.
Met zorg en offervaardigheid heeft zij zich
onverpoosd ingezet voor haar gezin met
de schone betrachting allen van wie zij
oprecht hield, gelukkig te helpen maken.

Voor het oog van de wereld gaan de
schoon-menselijke waarden dikwijls ongemerkt voorbij,
maar niet voor het oog van God,
die elk mensenleven veilig in zijn handen houdt geborgen.

Help ons troost te zoeken in Uw belofte:
dat wij na dit aardse leven opnieuw
verenigd worden met onze dierbare overledenen
in de blijvende vreugde van Uw nabijheid.

Vader, vandaag wordt ons veel
gevraagd. Iemand die van ons gehouden
heeft en waarvan wij hielden, heeft ons
verlaten om terug te keren naar U. Wij
kunnen dit verlies moeilijk aanvaarden,
al weten wij dat ons leven hier niet blijvend is.

Als de horizon, zover je kunt kijken, donker
blijft zonder een teken van licht.
Als je hart vol verdriet en misschien vol bitterheid zit.
Als schijnbaar alle hoop op nieuwe vreugde en geluk verdwenen is.
Zoek dan toch zorgvuldig in je herinnering
Vergeet de mooie dagen niet!
Ik vraag 't je, de mooie dagen.

Phil Bosmans

Wij rouwen om een mens die wij verloren.
Niemand kent ons diep en groot verdriet.
Maar in zijn goedheid zal de Heer ons wel verhoren.
Hij verlaat in 't uur van nood de zijnen niet.

Onze dood is geen einde:
"Ons leven wordt niet weggenomen, het wordt veranderd".

De tijd om God te zoeken is het leven.
De tijd om Hem te vinden is de dood.
De tijd om God te bezitten is de eeuwigheid.

Heer, heden wordt ons veel gevraagd.
Iemand die van ons gehouden heeft en
waar wij zoveel van hielden is heen.
Deze scheiding is zo vlug gegaan. Daarom
vragen wij sterkte in onze droefheid.
Als gelovige weten wij dat de dood een
overgang is naar een leven dat eeuwige
rust en eeuwig geluk betekent. Gij hebt
ons het leven gegeven en roept ons tot
U terug. Moge **hij/zij** waarvan wij zoveel
liefde en genegenheid mochten ondervinden,
bij U barmhartig opgenomen en beloond worden.

Laat me niet gaan tot aan het raam
zonder je hand,
maar leid me
vooraleer de avond
aan de hemel valt.

De ware genegenheid voor de overledenen
bestaat in ze eerst te bewenen en dan
voor hun eeuwige rust te bidden.

Laten wij niet treuren, zoals zij die geen
hoop meer hebben. De dood is niet het einde,
maar de doortocht naar het nieuwe, eeuwige leven.
Een opgang naar de Vader
van alle goed en een intocht met de Heer
in het hemelse Jeruzalem, waar alle tranen
zijn afgewist, waar geen dood meer is en
geen rouw of smart, want al het oude is voorbij.

47

De moeders gaan maar sterven niet...
Zolang men moeders kinderen ziet
zolang zal moeder leven.

48

Moegespoeld tegen de rotsen van het leven
Zoekt **haar/zijn** ziel de tijdloosheid en rust bij U.

49

Laten wij bidden om God te danken
voor alles wat in dit mensenleven schoon
en edel was. Zij was een vrome, goede
moeder en echtgenote, die graag hulp
verschafte aan vrienden en bekenden.
Haar minzaamheid was door iedereen
gekend. Haar heengaan doet ons pijn,
maar door onze droefheid heen, blijven
wij vasthouden aan ons geloof dat de
liefde blijft. Nu leeft zij bij de Heer en
blijft van ons houden, laten wij haar
dankbaar gedenken in onze gebeden.

50

Met U zijn er geen verten meer
en alles is nabij.
Des levens aanvang glinstert weer,
geen gisteren en geen morgen meer,
geen tijd meer en geen muren,
en alle angst voorbij.
Verlost van schaduw en van schijn,
wordt pijn en smart tot vreugd verheven!
Hoe kan het zoo eenvoudig zijn,
met U, o kern van alle leven.
Uit Adagio - Felix Timmermans

51

Ieder mens die sterft
is een museum dat brandt.
P. van Ostayen

52

Moederken

't Is van u hiernederwaard,
geschilderd of geschreven,
mijn moederken,
geen beeltenis, geen beeld van u gebleven.
Geen tekening,
geen lichtdrukmaal, geen beitelwerk van stene,
't en zij dat beeld
in mij, dat gij gelate hebt, allene.
o Moge ik, u
onweerdig, nooit
die beeltenis bederven,
maar eerzaam laten
leven in mij,
eerzaam in mij sterven.

53

Einde...

Hij was allang zichzelf niet meer
hij kon het niet meer aan.
We hoopten, zittend rond zijn bed
dat hij maar dood zou gaan.
En na zijn laatste zucht was het
of hij zichzelf hervond
alsof hij op de drempel
van een ander leven stond.
Ik ben even blijven staan
en voelde iets van wonder
door de stille kamer gaan.
Toon Hermans

Moeder,

in de volle zomer van het leven
zijt gij op zo trieste wijze
uit ons midden verdwenen.
Wij begrijpen het nog niet goed
en vinden ook nauwelijks woorden
om ons verdriet te uiten.

Voortaan kijkt gij over onze schouder mee
bij onze dagelijkse bezigheden.
Geef ons een duwtje in de goede
richting, als we misschien
wat doelloos staan te trappelen.

Men treurt wanneer de ziele strandt,
maar niet wanneer ze rijk beladen
in veilige haven landt.

Moemoe,

je aanwezigheid gaf ons telkens
een blij en zacht gevoel.

Je was nooit uit onze gedachten,
veilig droegen we je overal mee,
diep in ons hart.

Nu we elkaar verlaten, voelen wij de pijn
heel ver weg van jou te zijn.

We leggen je zachtjes neer
in de schoot van de aarde
en hopen en geloven
dat God je laat ademen.

MOEDERS

De moeders gaan, maar sterven niet.
Zij leven naar zij geven.
Zolang men moeders kinderen ziet,
zolang zal moeder leven.
L. Reypens

Sterven doe je niet ineens
maar af en toe 'n beetje.
En alle beetjes die je stierf
't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelfs ontgaan,
je zegt ik ben wat moe.
Maar op 'n keer dan ben je aan
je allerlaatste beetje toe.
- Toon Hermans -

Ik kan helaas geen afscheid nemen,
ik kan helaas niet bij je zijn.
Maar ik denk aan jou en voel de pijn.
Pijn die een leven lang zal duren,
het had ook anders kunnen zijn...

Waar mensen mensen zijn
die elkaar verstaan
Waar liefde liefde is
daarheen wil ik gaan
Waar het eeuwig vrede is
waar de zon schijnt
Waar een nieuwe wereld is
die niet meer verdwijnt

61

Waarom zijn er zoveel vragen
Waarom is er zoveel pijn
Waarom zijn er zoveel dingen
Die niet te begrijpen zijn
Ria Schut-Diks

62

Voor jou ging het sterven niet ineens
Je hebt er moedig voor gestreden
Niemand kan weten wat je hebt gevoeld
Ook niet wat je hebt geleden

63

Een enkel woord, een klein gebaar,
houdt je op de been.
Je voelt je een moment niet meer zo alleen.
Je weet dat je verder moet.
Papa/Mama heeft er voor gestreden,
maar het gevoel van zekerheid,
het lijkt zo lang geleden.

64

Soms is er zoveel wat we voelen
maar zo weinig wat we kunnen zeggen...

65

De mensen van voorbij
zij worden niet vergeten
De mensen van voorbij
zijn in een ander weten
Bij God mogen zij wonen
daar waar geen pijn kan komen
De mensen van voorbij
zijn in het licht, zijn vrij

Tot ziens...
Al weet ik dat je veilig bent
geborgen bij de Heer,
de lege plaats blijft onvervuld
ik zie je hier nooit meer.
Al weet ik dat je veilig bent
verlost van alle pijn,
ik kan mijn vragen niet meer kwijt
kan nooit meer bij je zijn.
Al weet ik dat je veilig bent
ik zoek en vind je niet,
ik vraag het aan een lege lucht
of je mij hoort en ziet.
Al weet ik dat je veilig bent
mijn hart wil er niet aan,
dat je, die ik niet missen kan
voorgoed bent heengegaan.
Al weet ik dat je veilig bent
ik zie je hier nooit meer,
maar als het donkert, zeg ik zacht
tot ziens, bij God de Heer!

Telkens als men denkt
't gaat niet meer
Schijnt er een lichtstraal
keer op keer
Die de kracht en de moed geven
om verder te leven

We staan niet altijd stil
bij het woord "samen"
Maar het is een groot gemis
als "samen" uit je leven is

Als...

Als ik de dingen niet meer weet
Als ik de namen niet meer ken
En wat ik weet meteen vergeet
Zodat ik onherkenbaar ben
Denk dan aan de weg door mij gegaan
Zo heb ik het niet voor niets gedaan
- Ciska Lentze -

Het laatste beetje is nu op
veel was er te verduren.
Het kaarsje is thans opgebrand
gedoofd zijn alle vuren.
Voor wie het aangaat is 't niet erg
die heeft genoeg geleden!
Wel voor hen die ik achterliet
vaarwel en wees tevreden!

Al het levende is zinnig,
hoe onbegrepen 't ook mag zijn.
Of het blij is, droef of innig
of het onrust is of pijn.
Zinnig is ons hopen, vrezen,
de kleinste bloem in 't lage gras.
Daarom zou het onzin wezen
als de dood onzinnig was.
- Toon Hermans -

Er is niets dat moeilijker is
dan de dingen te wensen en
te aanvaarden zoals ze zijn.
Wij vragen allemaal "waarom"?
Het antwoord verstilt
daar er geen antwoord is.

73

Bompa/bomma, we zijn nog klein maar
we hopen steeds uw leven te mogen navolgen,
met uw goed humeur en uw brede glimlach.

74

Ik kwam een glimlach tegen,
die had iets van een lied.
en even dacht ik, mensen zijn
alleen... en toch ook niet.

75

Belangrijk is niet alleen de weg die je gaat
maar ook de sporen die je achterlaat

76

Je was een rots in de branding
en koerste recht door zee.
Je trotseerde storm en golven
alleen... je had de wind niet mee.

77

Mijn liefde blijft aanwezig
zal niet worden uitgeblust
Maar er is geen hand meer in de mijne
geen mond meer die mij kust
Geen lach meer in de verte
geen streling door mijn haar
Niet meer samen zitten
en kijken naar elkaar
Onwerkelijk is nog het gemis
maar ik moet nu leven
met hoe eenzaam, eenzaam is

Als een bloem zo is het leven
't begin is teer en klein
De een die bloeit uitbundig
de ander geurt heel fijn
Sommige bloemen blijven lang
weer anderen blijven even
Vraag niet bij welke bloem je hoort
dat is 't geheim van 't leven

Er zijn vragen gesteld in 't leven
waar de antwoorden zo moeilijk op zijn.
Ze hoeven nu niet meer te worden gegeven
voorbij is 't zoeken, gestopt is de pijn.
Je gebeden zijn verhoord.
Hij kwam je halen, in ons leef je voort.

Denk aan mij terug
maar niet in de dagen van pijn en verdriet
Denk aan mij terug in de stralende zon
hoe ik was toen ik alles nog kon
Ria Schut-Diks

Als het leven je ontglipt
en de dood is zo dichtbij
dan verdwijnt de woede
en voel je je vrij
De strijd is gestreden
je hebt je best gedaan
de pijn zou verdwijnen
je wist dat je moest gaan

Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht
Flink was jij je hele leven
moedig ben je tot het einde gebleven
Flink wil je nu dat wij zullen zijn
maar afscheid nemen doet ons zo'n pijn

Als het rouwrumoer rondom jou is verstomd,
de stoet voorbij is, schuifelende voeten,
dan voel ik dat er een diepe stilte komt
en in die stilte zal ik jou opnieuw ontmoeten.
En telkens weer zal ik je tegenkomen,
we zeggen veel te gauw, het is voorbij.
Hij heeft alleen je lichaam weggenomen,
niet wie je was, en ook niet wat je zei.
Ik zal nog altijd grapjes met je maken,
we zullen samen door het stille landschap gaan.
Nu je mijn handen niet meer aan kunt raken,
raak je mijn hart nog duidelijker aan.
Toon Hermans

En altijd is het zo geweest
dat de liefde haar diepte niet kent
dan op het uur der scheiding.

Boven akkers, stad en land
mag je God nu loven
kleine vogels in Gods hand
vlieg omhoog, naar boven
vlieg omhoog en vlieg voorgoed
vlieg de vrijheid tegemoet!

Nooit was iets teveel
u bezat zoveel liefde
en wij kregen allemaal ons deel
Er valt nu een groot gat
op de plaats waar eens
onze dierbare moeder en oma zat
U blijft altijd in onze harten voortbestaan
ook al is het heel erg moeilijk
zonder u verder te gaan

De kaars leek bijna eindeloos
maar is nu stil gedoofd
Een leven lang zorgzaam geweest
gegeven en geloofd
Een hand die zwaaide
als we gingen
en nog vele mooie dingen
zijn herinneringen aan ons mam
die voor altijd van ons afscheid nam

Moeder zijn is alles geven
zorgen, lijden, liefde en leven.
Moeder zijn is alles derven
alles... en tevreden sterven.

Afscheid nemen is met dankbare handen
meedragen al wat herinnering waard is.

De laatste dagen van het einde
dan wordt de grote wereld klein,
is plotseling alles onbeduidend
tot het laatste beetje pijn.
Wat wij zo belangrijk vinden
verliest zijn glans, verliest zijn zin.
Maar achter die gesloten ogen
glanst een hemelsgroot begin.

De leegte zonder jou
is met geen pen te beschrijven
De leegte zonder jou
zal altijd bij ons blijven
Maar veel fijne herinneringen
verzachten onze smart
Voorgoed uit ons midden
maar altijd in ons hart

Zwaar werden de dagen
en lang duurde de nacht
Hoe moeilijk is het vechten
bij het ontbreken van de kracht
Maar ondanks je verlies
van de strijd om het leven
Heb je ons een heel stuk geluk
en ontzettend veel liefde gegeven

Elk afscheid is de geboorte
van een herinnering...

Een hand, een woord, een gebaar doen zo goed
als je iemand die je lief hebt verliezen moet.

De lege plek, het doet zo'n pijn
maar in gedachten zal je altijd bij ons zijn.

Als het lichaam niet meer wil
en het leven wordt een lijden
kan men dankbaar zijn
dat God het komt bevrijden

Een moeder sterft altijd te vroeg
al wordt zij nog zo oud.
Je bidt dat God haar sparen zal
omdat je van haar houdt.
Maar als de dagen knellen gaan
zij ziek wordt, moe en benauwd,
bid je dat God haar halen zal
omdat je van haar houdt.

Treur niet over mijn dood
maar verblijd je over mijn leven

We weten het niet, we zullen het nooit begrijpen
Waarom een mensenleven wordt bekort
Waarom de ene bloem tot vrucht mag rijpen
De ander reeds in de knop verdort

Men moet niet wenen om wat niet meer is
maar gelukkig zijn om wat is geweest

Uit het oog,
Maar NOOIT uit ons hart.

